

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru marșale pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Revista politică.

Diarele din Budapesta s'au ocupat cu rescoala românilor de acum o sută de ani. În special Pester-Lloyd dela 1 Noiembrie nou aduce un articol de fond la locul al doilea, în care espune izbucnirea nemulțămirei și aruncă toate în spatele bietelor victime române. Articolul este scris pentru streinătate și el va face efect la mulțime, care nu cunoaște istoria noastră de aici.

Eroii nostri naționali au devenit personagie istorice, și numele Hora, Cloșca și Crișianu sunt proprietatea istoriei imparțiale. Și lucră rău cine seamănă neadevăruri, căci neadevărurile, când vine la izbândă, sunt răsunate. Noi știm că pe pământ nimica nu rămâne neresbunat. Crudelitățile de 4 veacuri au fost răsunate la 1784 și 1848. Este un joc al cifrelor, o schimbare capricioasă a poziției lor, înse aceste cifre vorbesc elocuent. Espunerea neesactă a lucrurilor cu scopul vedit de a seduce lumea se continuă de mult la noi.

Astăzi lumea sîrbează aniversaria de 100 de ani a mișcării revoluționare dela anul 1784. Preste 5 ani se va sîrba aniversarea de 100 de ani a marelui revoluțiunii franceze. Și atunci vor fi diare, cari vor scrie lucruri tendențioase făcînd pretenșiune la autenticitatea istorică.

Capii revoluțiunii dela 1784 după cum ne spune „Pester-Lloyd” făceau din toți ungurii creștini „neuniți” după limbajul de atunci, s'au „ortodocși” după terminologia de azi. Avis bărbatilor, cari se ocupă cu istoria bisericească dela unire în coace.

Prin diariul „Pester-Lloyd” vorbește o ceată de jidani. Însă aceștia au privilegiul de a fi considerați de cei mai înpiegați unguri. I vom considera deci și noi de ceea ce sunt și le vom spune: Revoluțiunea dela 1784 și are istoria sa. Dacă este se constatăm faptele împlinite, apoi de — s'au comis crudelități de cari omului luminat din secolul nostru i se scoală pîrul în cap. Însă se nu uităm că pe atunci oamenii erau sdrobiți cu roata din îndemnul justiției. Și dacă esecutarea cu roata era cazul normal, ne vom mira de cele anormale?

Tendența a doua este a ne presenta pre noi românii ca elemente turbulente. Și va fi avînd și această tendință rezerva sa binechipsuită.

Una nu o pricepem cu mintea noastră cea mîrginită. Ungurii au o istorie plină de revoluțiuni. Și revoluțiunile lor au fost îndreptate contra dynastiei Habsburgilor.

„Cel mai important rezultat al dezvoltării istorice din patria noastră este, că liniștea și progresul sănătos mai bine s'au conservat prin regimul casei habsburgice și forța ideii de stat unguresc.” Așa scrie diarul „Pester Lloyd”, și noue românilor nu ne dă nici o părțică din credința și alipirea către dinastie. Apoi observă că de câte ori s'au ivit neînțelegeri între aceste două puteri totdeauna s'au ivit timpurile lui Horia.

E bine să o știm și aceasta la anul Domnului 1884. În lupta dintre coroană și antidinasticii unguri noi totdeauna am fost cu coroana. La aceste face Pester Lloyd alusiune și se ascunde la spatele ideii de stat unguresc.

Pre noi lovire a nu ne doare, căci se constată fapte istorice. Pacea și progresul sănătos le-au propagat și conservat coroana și nu ideea de stat unguresc, după cum este ea concepută astăzi.

Insinuarea schioapătă. Suntem loiali față cu dinastia, ne supunem legilor, ne iubim patria pentru care vîrsăm sânge și avere, nu recunoaștem însă ideea de stat unguresc în fasonul de azi: „maghiarizare.”

Sibiu, 22 Octombrie, 1884.

Adunarea generală a sub-despărțimentului III al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român în anul acesta s'a ținut alaltăieri în comuna Avrighi. Interesarea publică românească pentru dezvoltarea acestor despărțimente poate servi de vie dovadă despre foloasele produse prin ele. În adevăr din an în an crește numărul bărbatilor chemați a contribui pentru realizarea scopurilor intenționate prin instituirea acestor despărțimente.

La adunarea din anul acesta din Sibiu au fost 15 bărbati din inteligență, apoi mai mulți preoți și învățători din giurul Avrighului și câțiva fruntași din comuna Boița. Avrighenii au asistat la adunare cu mic și mare.

Dacă din această revîna pentru înaintarea literaturii și a cultului poporului român se poate deduce îndemnul Avrighenilor spre progres, apoi noi cu speranță privim la viitorul acestei comune fruntașe, care în multe privințe ar putea sta și mai bine, servind ea de model comunelor noastre mîrginașe.

Îndată după sosire în Avrigh biroul despărțimentului s'a pus a-și împlini una dintre principalele detorințe ce și-a propus: cercetarea după cărți vechi și manuscrise de interes pentru istoria noastră na-

țională. Ideia de a cerceta după asemenea cărți și manuscrise vechi din comune cu ocaziunea adunării despărțimentelor este fericită. Venind în contact cu poporul ușor putem resfoi printre cărțile aruncate de el când în o ladă, când în pod după ursoaie sau în vre-o cămară umedă. Și nu trebuie să uităm că poporul nostru multe astfel de lucruri are aruncate la o parte, neștiind el prețu adevărata lor valoare.

În Avrigh mai ales trebuia să se cerce astfel de lucruri căci de Avrigh sunt legate frumoase remininștințe, în Avrigh s'a născut și tot acolo a și murit în etate de 44 de ani întemeietorul școlii române, George Lazăr. Era deci dublu interesul pentru cercetarea după cărți vechi în Avrigh.

Părintele administrator protopresbiterial Vasiliu Macsim are o bibliotecă frumoasă, și multe cărți de ale fericitului Lazăr. Dintre acestea 15 bucăți s'au dus la Sibiu, se va cerceta valoarea și cuprinsul lor, și întru cât vor fi cuprinzînd ele lucruri privitoare la istoria noastră națională se vor preda Asociațiunii transilvane.

Adunarea generală a decurs în bună ordine. Publicăm la alt loc cuvîntarea presidială și raportul general al comitetului, acî schițăm momentele mai principale: S'a luat la cunoștință raportul, s'a aprobat partea privitoare la cassă, s'a ales o comisiune de trei în persoana domnilor Dr. Nicolau Olariu, Petrișor și P. capelan Macsim, cu scopul de a mijloci înscrierea de membrii noi.

Rezultatul material a fost îmbucurătoriu. S'au adunat adecă 78 fl. dintre cari 43 fl. ca taxe dela membrii ordinari, ear 35 fl. dela membrii ajutatori.

S'a statorit apoi budgetul pentru anul 1885 și s'a decis, ca adunarea generală la anul viitoriu să se țină în Mohu.

Vom aminti la acest loc că domnul redactor al diariului „Telegraful Român,” Mateiu Voilean a ținut o cuvîntare ocazională acomodată firei poporului și în limbajul popular, arătînd binefacerile împreunate cu „cruțarea.” Ce e drept în Avrigh nu se putea tracta mai cu efect alt lucru, căci doamne mare lipsă au Avrighenii de crucu.

După adunare am cercetat biserica și cimitierul cu mormîntul fericitului Lazăr, apoi grădina fostului guvernator Bruckenthal. Și în ruine este măreață această grădină, și mie mi se pare că ruinele mai mult escită puterea de judecată în om, decât splendorea de odinioară. De multeori soarele în momentul de a apune este mai pompos.

FOIȚA.

Despre mișcarea sîrbilor în anii 1848 și 1849.

În aralele cele mai recente ale „societății învîțăților sîrbi din Belgrad” aflăm la locul întâiu al broșurei Nr. 65 publicat un tractat istoric din peana lui Dr. Ioan Ristici, cunoscutul fost ministru președinte al Serbiei, din care împărtășim următoarele despre Serbia și mișcarea sîrbească din Ungaria în anii 1848 și 1849.

La lucrarea interesantului tractat autorul s'a folosit de colecțiunea de manuscrise ale numitei societăți și datele, referitoare la relațiunea bărbatilor de stat unguri și sîrbi din acel timp, le-a scos din „arhivul de stat secret sîrbesc.”

Bărbatul de stat sîrbesc Ristici, adecă autorul însuși, încă a participat la evenimentele din anul 1848 și prin aceasta însemnătatea tractatului este preste toată îndoiala.

În istoria renașterii a tinerului stat sîrbesc anul 1848 este timpul, în care Serbia a început a lega relațiuni internaționale; căci generațiunea mai tineră atunci a venit întâiu în atingerea cu soții de o vîrstă din Ungaria. Inteligența jună a Serbiei pîvălea în masse preste apa Savei la Carloviț, par-

tiropa cu foc la întîmplările din 1 și 3 Maiu 1848 st. v. când cu întemeierea „voivodatului sîrbesc,” pentru ca mai tîrziu să ia asemenea parte la luptele de pre hotarele noului voivodat.

Această atingere și întîlnire reciprocă n'a ramas fără efect asupra sufletelor tinere și fără de aceea, de ajuns agitate prin evenimente tulburătoare. Din acest moment resună și în Serbia, stat vasal turcesc, prima alarmă pentru reforme liberale interne, care alarmă însă, prin o înțeleaptă declinare a bărbatilor de stat sîrbesc, rămase neauzită.

Direcțiunea socială a mișcării occidentului dară n'avu nici un efect în Serbia, însă cu atât mai intensivă influință a avut în privința politică asupra junelui stat sîrbesc. Din timpurile lui George Brancovici, despotul dela Semendria; Serbia în anul 1848 pîsește întâiu din granițele sale geografice în lumea mare, pentru a veni ca stat în atingere cu alte staturi streine. Pînă la anul 1848 Serbia dete semne de viață numai ca parte întreitoare a Turciei; în anul 1848 însă Serbia se presintă întâiu ca suverană în numele ei propriu.

Evenimentele anului 1842 a trîntit în Serbia dinastia domnitoare a Obrenovicilor și au rediat pre Alesandru Karageorgevici la tronul princiar. Pînă când nouii cărmuitori aveau să se lupte contra partinitorilor dinastiei trîntite, pînă atunci era tari și uniți; când însă au început a apăsa pe contrariul, se începu în Serbia certele personale reci-

proce, ceea ce negreșit ar fi dus la decădînță internă, dacă întîmplările din 1848 n'a fi aiepta în afară materia primeșdioasă îngrămădită deja și în Serbia.

Revoluțiunea, ce a erupt în anul 1848 în occidentul european, a avut pentru Serbia îndoită însemnătate; revoluțiunea de o parte scoase Serbia din marginile îngusta ale activității sale de pînă acumă pre un teren mai larg, însă cu atât mai periculos, eară în lăuntru avu efect întîrziator, impedcând sau amenând încă pre un timp oare care decădînța cărmuirii de atunci.

Însă mișcarea sîrbească din Ungaria inferioară a fost de însemnată și puternică influență asupra afacerilor și interne și externe ale Serbiei.

„Această mișcare,” ăice Ristici, „a făcut să treacă principatul nostru printr'un șir de fase deosebite: prin speranțe și temeri, la întîlniri și coalițiuni. Participerea sîrbilor din principatul la soarta sîrbilor din Ungaria într'atîta se estinse, în cât fie-care succes și fie-care pierdere din țermurile stîng al Savei și al Dunării se simția adînc și în inima Sinmadiei.

La solenul act al alegerii voivodului și a patriarhului sîrbesc, pe noul patriarh sîrbesc îl însoția Matia Nenadovici, consiliarul de stat sîrbesc și juni sîrbi din Serbia saluta cu pușcături de piștoale erupțiunea bucuriei generale.

Prin grădinile pompoase de flori de odinioară acuma păștea un vițel din Avrig, în basenurile de marmoră se resfătau broscuții, și în frumoasa florărie sta un câne legat, și cumplit indignat pre călători pentru cutezanța cu care conturbă tainica tăcere a acestor ruine, lătra de credeai că tot se risipește.

Sic transit gloria mundi.

Între ruine omul todeauna e pătruns de o uimire tainică și cugetă la nestatornicia lucrurilor din lume. Așa sunt ruinile, materia și-a schimbat forma și nouă nu ne convine această schimbare. Așa e lumea, și vai de omul, care uitându-se la ruine în viața sa la bătrânețe încă mai încearcă a ruina.

Adunarea generală s'a ținut în școală. Tot acolo s'a dat și masa comună. E de prisos se mai spun că toastele încă n'au lipsit. Asemenea cântările, cari la noi românii sunt parte întregitoare a petrecerii. Apoi mai aveam în mijlocul nostru pe simpaticul nostru cântăreț Isaia Popa, care prin voce sa plăcută și-a câștigat simpatia tuturor Sibiilor și un fel de considerațiune specială.

Domnul director al despărțământului Dr. Ilarion Pușcariu poate privi respălate ostenețele sale pentru înflorirea despărțământului prin rezultatele de până acuma obținute în despărțământ. Bibliotecile comunale înființate în mai multe comune, însuflețirea, cu care se cercetează adunările generale și învțăturile date poporului la asemenea ocazii fiecărui om cu inimă: 'i procură adevărată bucurie. Și dea în mod mai plăcut nu-și putea serba ziua onomastică.

Astfel s'a ținut adunarea generală a acestui despărțământ în anul acesta.

Cuvântarea

prin care domnul Dr. Ilarion Pușcariu, directorul despărțământului a deschis adunarea generală în Avrig.

Onorată adunare generală a despărțământului! Stimatilor Domni și Iubiți frați!

Un scop sânt, un scop înalt ne face a ne aduna — de astădată în mijlocul DVoastre în frumoasa comună Avrig. Numesc scopul intrării noastre de astăzi sânt și înalt, căci sunt convins și cu mine și DVoastră toți, că progresul în literatură și cultură a neamului nostru românesc a devenit pentru poporul românesc o trebuință mai ardeătoare ca pâinea de toate zilele. Fost'a timp îndelungat, în care românul a stat în întunec și neștiință; din aceasta stare tristă a urmat pentru el numai rău, din cauză că în neștiința lui alții s'au folosit de împregiurări și l'au strimtorat și apesat seculi întregi încât i vine omului a se mira, că poporul român mai numără între popoarele patriei. Cu toate acestea el există și numără între popoarele patriei, pentru că vitalitatea lui este mare, și el va exista și va număra între popoarele patriei pentru că a început de acolo de unde de mult trebuia să înceapă. El a început a se lumina prin învățătură și școală; gheața, care incremenise și amorțise viața românului s'a rupt și văpaia de căldură și torenți de lumină străbat păturile societății noastre, căci oamenii nostri deșteptându-se au început a se îngriji toți pentru unul și unul pentru toți. Nu este cu adevărat timp îndelungat, de când românul s'a deșteptat, cu atât mai vădite și mai spornice sunt însă rezultatele născuții sale. Ca să tac la aceasta ocaziune de multele suc-

cese, ce le a avut în timpul din urmă laboriositatea și stăruința unor bărbați vrednici, cari a stat în fruntea poporului nostru, me mărginesc de astădată prelengă aceea instituțiune culturală, care ne dă dreptul și ne face și pre noi, ca nește apostoli a veni în mijlocul DVoastre.

Aceasta instituțiune este asociațiunea Transilvaniei pentru literatură și cultura poporului român. Precum arată și numirea acestei societăți, ea are un scop sânt și mare, căci tinde a împrăștia lumină între fii poporului român prin spriginirea școalelor, prin împărțirea de stipendii și ajutoare pentru învățării și sodalii de meserie, prin scrieri și cărți folositoare pentru români și prin cuvântări și îndemnări de tot felul spre cultură. Această societate înființată în anul 1862 așadară mai înainte cu 22 de ani, prosperează din ce în ce și tot mai mult și revărsă binefaceriile sale preste poporul român. O mulțime de tineri, cari astăzi ca bărbați ocupă locuri de frunte în societate ca preoți, profesori, medici, directori, ingineri etc, apoi din păturile mai inferioare ale societății, o mulțime de meseriași au fost ajutați din mijloacele acestei asociațiuni. Ea prin contribuiri benevole dela membrii ei și-au creat un fond, prin ale cărui venituri se înlesnește realizarea sublimului ei scop; și este lucru sigur, că cu cât de mai multe mijloace va dispune ea, cu atât în măsură mai mare și va rezolva problema sa.

Asociațiunea Transilvaniei după statute are membrii sei, pre aceia, cari și prin mijloace de bani contribuie la fondul ei. Acei membrii sunt de mai multe categorii și adevă:

1. Membri fondatori, cari dau odată pentru todeauna cel puțin 200 fl.; 2. membrii ordinari pe viață, cari solvesc la fondul ei cel puțin 100 fl. odată pentru todeauna; 3. membrii ordinari, cari solvesc 5 fl. pe fiecare an și 4. membrii ajutători, cari solvesc mai puțin. Asociațiunea ține în fiecare an o adunare generală și are 20 despărțăminte în țeară, cari încă țin adunările lor generale în fiecare an. O atare adunare formăm și noi, cari ne-am adunat astăzi aici.

Se naște întrebarea în ce chip putem și noi contribui după puterile noastre la scopul cel sublim al asociațiuni.

Eu prin programul adunării noastre, care este a despărțământului III (Sibiului) al asociațiunei, voi răspunde la întrebarea pusă precum urmează:

1. Precum se va vedea din raportul comitetului acestui despărțământ, ca o lucrare însemnată, ce și-o a luat despărțământul a o face este înființarea de biblioteci comunale pentru cărturarii români. Astăzi se predă și pentru comuna Avrig o mică bibliotecă de opuri alese.

2. Comitetul despărțământului adună cărți vechi și manuscrise românești, dacă s'ar afla în vre-un arhiv sau vre-un privat pe bani sau în cinste.

3. Se va ceti o disertațiune folositoare pentru popor.

4. Va încasa bani dela aceia, cari doresc a se face membrii la asociațiune.

5. Se va decide asupra locului adunării generale a despărțământului pentru anul viitoriu.

6. Se vor face și desbale și alte propuneri, cari cad în sfera de activitate a asociațiunei.

Prelengă espunerea acestui program salutându-Vă frățeste-am onoare a deschide adunarea.

Rusia și Turcia aprobaseră aceste dispozițiuni și totodată i „recomandară” să mai înăsprescă aceste mijloace. Danilevsky, consulul general rusesc împărțăși guvernului sârbesc hotărîrea împăratului Nicolae, că nu numai Rusia va rămânea neutrală ci că sa înțeles și cu poarta otomană, ca și acele țări din Turcia, cari stau sub protectoratul rusesc au se rămână în liniste, și că în sensul acesta sau și dispus cele de lipsă pentru a se putea spune cu efect tuturor încercărilor, cari ar voi să conturbe această liniște. Chiar și Republica franceză cugeta a lucra în interesul Ungariei admonind prin reprezentantele ei în Belgrad la moderațiune și neutralitate.

„Intrăceea sosi știrea că bătrânul principe Miloș ar fi părăsit Viena și ar fi sosit în Zagabria, eără principele Mahaiu Obrenovici ar fi sosit din Petersburg la Neoplanta. Foaia oficială sârbească i denunță pre ambi a fi venit la hotarele Sârbiei pentru a conturba liniștea în principat! ba mai mult; principele Miloș ar avea intențiunea de a pătrunde în Bosnia, a o rescula, și de acolo a intrumpe cu spada în mâna în Serbia și sub protectoratul Ungariei a se proclama de domnitor independent al acestor țări.”

„Se pricepe de sine, că guvernul sârbesc prin astfel de știri se neodihni foarte. Iritațiunea era mare.”

În 15 Maiu st. v. se țină în Belgrad un fel de meeting, înaintea căruia și reprezentanții Turciei și

Raport general.

despre activitatea comitetului despărțământului III. al Asociațiunei transilvane etc. dela ultima adunare generală.

Onorată adunare generală a despărțământului! Despărțământul Sibiului al asociațiunii Transilvaniei pentru literatură și cultura poporului român, precum ve este cunoscut și-a ținut adunarea sa generală în anul trecut în comuna Poplaca. Acolo s'a constituit adunarea pe un period nou de 3 ani în înțelesul statutului pentru regularea mijloacelor asociațiunii — alegându-și nou comitet. Acest comitet este astăzi în plăcuta pozițiune a raporta despre activitatea sa în decursul anului din urmă, adevă dela adunarea generală din urmă, care s'au ținut la 4 Noembre 1883 până astăzi.

Considerând mijloacele modeste de care dispune acest despărțământ, comitetul DVoaste, precum în trecut așa și în anul acesta și-a concentrat activitatea sa la anumite puncte. Așa în anii mai dinainte între marginile bugetului s'a încercat a da un impuls pentru îmbărbătarea la meserii prin învățământ. Au dat nu fără rezultat remunerațiuni la învățătorii, cari au contribuit ca din școala lor să meargă mai mulți tineri la meserie. Comitetul considerând că ca indemn la meserii sustau astăzi puternice mijloace, precum ajutoarele ce se împart prin comitetul central al Asociațiunii Transilvaniei, apoi din fundațiunea Andronik, și-a îndreptat activitatea în alte direcțiuni. Comitetul DVoaste încă înainte cu 4 ani a preconcepuit idea de a înființa și da impuls la înființarea bibliotecilor comunale. Încă dela adunarea generală a despărțământului ținută în comuna Cacova în anul 1881, a început și a continuat în trei ani următori a se îngriji adunările despărțământului a lua în bugetul seu o sumă de câte 100 fl. în fiecare an, pentru procurarea de cărți pentru bibliotecile comunale de pe teritoriul despărțământului Sibiului.

Prin o stăruință neobosită a ajuns comitetul despărțământului în plăcuta pozițiune a pute raporta astăzi, că din aceste mijloace modeste și din Contribuiri în cărți din partea unor autori cu bunăvoință față de ideea noastră, s'au înființat biblioteci pentru 10 comune, din care 8 au și ajuns la destinul lor; între aceste 8 comune numeră și comuna DVoastre Avrig, care primește astăzi nemijlocit bibliotecă sa. Comunele cari deja au primit biblioteci sunt: Porcești, Seliște, Gurariului, Tilișca, Cacova, Săcel, Poplaca, Avrig. Eără la alte două biblioteci disponibile, sunt calculate comunele: Boița și Reșinari. Numărul cărților pentru biblioteci este preste tot 380 piese — cu mică excepțiune bine legate.

Cărțile de biblioteci se predau prelângă o consemnare și o instrucțiune pentru conservarea, sporirea și folosirea bibliotecilor.

O altă idee, ce preocupă pre comitetul DVoastre este aceea a aduna cărți și manuscrise vechi românești cari au vre-o însemnată în istorie și în literatură și a le transpune bibliotecii centrale a asociațiunei.

Știut este, că prin negrige se repun cărți și manuscrise vechi, apoi documente familiare, care au însemnată în istoria poporului. Alte popoare din patriă de mult au început a aduna cărțile, manu-

După proclamarea noului voivodat sârbesc și a „comitetului național sârbesc” în Carloveț, între a cărei membrii vedem și pre profesorii din Belgrad, Matici, Brancovici, Nicolici și Zaharievici.

Comitetul avea de a conduce afacerile naționale, a precisa confiniile voivodatului sârbesc și a proiecta o constituțiune pentru acest voivodat; patriarhului și comitetului sta fondurile naționale la dispozițiune. S'au trimes deputațiuni la împăratul Ferdinand, la dieta croată și la Praga la congresul slavilor.

„Curentul”, dice Ristici, „așa a fost de puternic, încât nici bătrânii, cari cârmuiau Sârbia nu sau putut conțeni să nu trimeată reprezentanții sei la congresul slavilor din Praga, deși acest congres avea de a face numai cu slavii din Austria.” Între deputații se afla din Sârbia protopopul M. Nenadovici, consiliarul de stat L. Arsenievici și profesorul I. Șafarik.

Guvernul ungar se opuse mișcării sârbești. În 31 Maiu st. v. Hrabovsky, comandantul cetății Petruvaradin, atacă Carlovețul.

„Sârbi din Sârbia au fost mai cu seamă, cari au respins acest atac, deși se părea, că el este mai mult o admonițiune, decât un atac serios.”

Acuma se începu lupta pre toată linia.

„Între aceste împregiurări pozițiunea guvernului sârbesc era foarte grea. Hotărât a fi în liniște a și făcut unele dispozițiuni.

Rusiei și toți ministrii declarară solemn: că Serbia va rămânea liniștită. Principele Karageorgevici luă în persoană comanda supremă asupra armatei întregi sârbești, și se făcură cele mai riguroase dispozițiuni contra unei eventuale irumperi a principelui Miloș în Serbia.

Între acestea reprezentantele rusesc și cel austriac, precum chiar și comitetul național din Carloveț dede principelui Mihaiu Obrenovici în Neoplanta de priceput, că liniștea Sârbiei pretinde ca el să se depărteze. Principele Mihaiu părăsi Neoplanta, și principele Miloș Zagabria.

Ambii principii se duseră la Praga la congresul slavilor, eără guvernul din Belgrad resuflă mai ușor.

Însă cu atât mai multe greutăți se puseră în lăuntrul țării în calea guvernului.

Tribunul Vučici se puse pre față în opozițiune guvernului și acest singur bărbat părtinit foarte de popor, a fost mai puternic de cât guvernul întreg. Această ceartă era să se complaneze în adunarea de popor, convocată pre 1 Iuniu 1848 în Kragujevat, și s'a și cam complanat prin retragerea partizanilor principelui Karageorgevici. Vučici învinse și contrarii sei, între cari și Knicianin, fostul mai târziu comandant al cetelor voluntare sârbești în Ungaria-de-jos, au trebuit să iasă din serviciul statului.

scrisele și documentele vechi și a-și scrie istoria; La noi abia s'au făcut începutul în această direcțiune. Deci dară cu bărbăție să fim și în astă direcțiune.

Separat de raportul comitetului despărțământului s'ar recerut a se așterne aici și rațiocinii din partea cassarului despărțământului. Ne putându-se prezenta însă din partea cassarului despărțământului un atare raport din cauza regretabilului cas de îmbolnăvire a dlui cassariu și membru al comitetului Radu Balasi, Ve rugăm a Ve îndestuli de astădată cu cele espuse în următoarele despre realizarea bugetului despărțământului și despre rațiociniu.

I. Rest de cassă la 4 Noembre 1883 26 fl. — cr.
Încasări la adunarea din Poplaca
suma de 173 fl. 50 cr.
Suma. 199 fl. 50 cr.
Acoperirea bugetul 120 fl. — cr.
Restul de 79 fl. 50 cr.
S'au așternut comitetului central, sub N. 5 din 8 Decemb. 1883.

II. Posițiunea bugetara 120 fl. se împarte în două părți și adevă: 100 fl. pentru procurarea de cărți pentru bibliotecile comunale și 20 fl. pentru spesele biroului.

Din posițiunea pentru cărți de 100 fl. — cr.
S'au acoperit pentru cărți petrecute în inventariul general suma de 94 fl. 88 cr.
Restul de 5 fl. 12 cr.
se va plăti pentru cărți procurate prin Dr. Crișan (a se vedea concludul comit. dela 2/14 Octomb. a. c. Nr. 4).

2. din posiția de 20 fl. s'a solvit:
a) Servitorului 5 fl. — cr.
b) Un jurnal de cassă 1 fl. — cr.
c) Spese de birou 17 fl. 60 cr.
23 fl. 60 cr.

Deficit 3 fl. 60 cr., ce are a se acoperi din bugetul anului venitoriu.

NB. Spesele de birou a trecut de astădată preste suma preliminară din cauza instrucțiunilor pentru bibliotecă și a cuvertărilor cărților făcute în multe esemplare și din cauza corespondinței mai mari ca de altădată.

III. Proiect de buget pe anul 1885.
Percepte:
Tace dela membrii ajutători 140 fl. — cr.
Spese:
a) Deficitul anului trecut 3 fl. 60 cr.
b) Pentru cărți de bibliot. 100 fl. — cr.
c) Pentru birou 25 fl. — cr.
128 fl. 60 cr.

Din ședința comitetului ținută în Sibiiu la 19 Octomb. 1884.

Dr. Ilarion Pușcariu, Mateiu Voileanu,
president. secretariu.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

De sub Calimani în Octomvre 1884. Prea Onorate Dle Redactor! Poate în întreagă Transilvania nu se află o comună, cum e comuna noastră Toplița română. În această comună sunt reprezentate mai toate națiunile și confesiunile din monarhia, aici se poartă neguțătoria cea mai mare de

lemn, transportându-se pre Murș în jos până în Ungaria și deacolo mai departe în lume. Și chiar aceasta a dat însă, de multe fii a lui Israel și de cei de alt neam a compleșit această comună și apoi prin machinațiunile lor de tot felul sug pre bietul popor și încărcându-l cu tot felul de cămătării, îl aduc la sapă de lemn încât la urmă e silit a-și perde și moșia. Și aceasta eată cum se întâmplă, badea Petru ia dela jupânul Iczik 30 fl. bani, ca în primăvara venitoare să-i deie o plută de 500 urme cubice, și apoi dă o obligațiune jupânului, ca la cas când nu va scoate plută sau nu va fi după contract atunci să-i plătească 100 fl. v. a., — vine primăvara, firește jupânului nu-i trebuie plută deși este făcută după contract; ci băgându-i o vină sau alta, dăce lui badea Petru să o vândă, căci lui și așa nu-i este mare lipsă de plută, și amândoi se vor împăca cum va fi mai bine pre anul venitor, după ce Petru vinde plută, jupânul îl provoacă ca înțelesul contractului să se înpace, că de nu atunci îl părăste, și așa bietul om spăriat se împacă pre anul venitoriu pentru sută și contract cu 3 plute din cari apoi se fac trei sute și apoi din 3 se fac 9 sute etc. încât la urmă bietul român pentru 30 fl. ș'a pierdut moșia.

Vine apoi judecătoria, care fiind foarte depărtată — căci pretura (szolgobiroság) și judecătoria cercuală regească e depărtată 69 kilometre, ear tribunalul de 100 kilometre — prin enormele spese și comisiuni încă ajute la desbrăcarea poporului, și astfel pre de o parte cămătării, ear pre de altă parte spesele cele mari judecătorești, provenite din cauza depărtării, a sărăcit bietul popor, căci doară nu se află undeva o comună, unde să fie atâtea procese ca la noi. Afară de aceea la noi acum cercează preste 30 mii floreni, apoi darea imperială, și mai vine apoi darea comună, ce e 48%, un lucru neauzit și care doară nu are păreche! auzi dnule comite suprem: în Toplița se plătește 48% pentru cheltueile comunale!! Pe lângă acestea prețul lemnului a scăzut, la noi cerească puține sunt, încât mizeria e generală.

Ba ce e mai mult pre aceasta comună de doi ani o bantue diphteritisul (anghina), așa încât de 2 ani nu s'a putut ținea școală. Pentru aceasta boală s'a trimis medici și comisiuni pe spatele biete comune și toate înzadar; astfel în eara trecută a fost trimis un medic din Mures-Vásárhely să studieze lucrul, acesta a și ședut vre-o 60 zile cu diurne de 8 fl. v. a. și cărușă, pentru care comuna a plătit vre-o 510 fl. v. a. și tot n'a fost nici o ispravă: — s'a trimis în comisiune fisicul comitatului, s'a făcut spital, s'a instituit comitet pentru epidemică (járvány bizottság) și tot nimic nu s'a isprăvit, deoarece epidemia și astăzi mai există; — toți și da părerea că ce ar fi cauza morbului și până acum toate înzadar. Se pare că numai medicul nostru comună a nimerit-o dăcând; „Că aceste sunt urmările legii de ujură de mai nainte, „dați poporului nutreț destulitoriu și morbul va începe de sine, nu căutați cauza morbului aiea, ci acolo unde e.” Astfel stăm noi aici în munte. Apoi mai vrem a înmulți în Toplița și numărul parochilor făcând din o parochie două; și nu se uită cei competenți că și unul abea e în stare a trăi, căci venitele pot fi pre hârtie, ear în faptă nu. Dealtmintearea aici totdeauna a fost și este numai o parochia, în care din când, în când, îmbătrânind un paroch s'a mai pus câte un

preot de ajutoriu, la cererea celui bătrân, spre a putea administra mai cu înlesnire, dar apoi alte ear timpurile a început a se găta și astfel i-svoarele de venit a seca. Acestea am aflat de bine ale enumera spre orientarea celor competenți. videant. . . . cu altă ocaziune mai multe. . . . u.

Conspectul

deputaților aleși la congresul național-bisericesc al metropoliei românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania, în periodul de trei ani 1884, 1885 și 1886, și anume:

I. Din archidieceasa transilvană.

a) deputați din cler:

1. cercul Sibiiu: Nicolau Popea, archimandrit în Sibiiu.
2. „ Sebeș: Zacharia Boiu, asesor consist. în Sibiiu.
3. „ Orăștia: Romul de Crainic, protopresb. în Dobra.
4. „ Deva: Ioan Papiu, protopresbit. în Deva.
5. „ Abrud: Ioan Gall, protopresbit. în Abrud.
6. „ Deș: Nicanor Frateș, protosincel în Sibiiu.
7. „ Reghin: Simeon Popescu, protop. în Sibiiu.
8. „ Mediaș: Nicolau Cristea, asesor consist. în Sibiiu.
9. „ Făgăraș: Dr. Ilarion Pușcariu, protosincel în Sibiiu.
10. „ Brașov: Ioan Petric, protopresb. în Brașov.

b) deputați mirenești:

11. cercul Sibiiu: Iacob Bologa, cons. aulic în pens. în Sibiiu.
12. „ Săliște: Elia Macellariu, cons. guber. în pens. în Sibiiu.
13. „ Sebeș: Visarion Roman, director la instit. de credit și economii „Albina” în Sibiiu.
14. „ Orăștia: Augustin A. Nicora, doctorand în drepturi în Deva.
15. „ Hațeg: Ambrosiu Bărsan, primar orășenesc în Hațeg.
16. „ Ilia: Dr. Ioan Pop, medic cerc. în Dobra.
17. „ Zarand: Petru Truța, avocat, dep. dietal în Baia de Criș.
18. „ Geoagiu: Pompiliu Pipos, candidat de avocat în Cluș.
19. „ Alba-Iulia: Rubin Patița, adv. în Alba-Iulia.
20. „ Abrud: Dr. Absolon Todea, adv. în Câmpeni.
21. „ Turda: Parteniu Cosma, avocat în Sibiiu.
22. „ Cluș: Petru Roșca, cancelist cons. în Sibiiu.
23. „ Solnoc: Nicolau Cosma, notariu cercual în Rochia.
24. „ Bistrița: Eugen Brote, ases. cons. în Sibiiu.
25. „ Târnava: Anania Trombițaș, asesor cons. în Sibiiu.
26. „ Sighișoara: Stefan Iosif, director gim. în Brașov.
27. „ Vâlcele: Ioan cav. de Pușcariu, septemvir în Budapesta.
28. „ Brașov: Ioan Lenger, avocat în Brașov.
29. „ Făgăraș: Ilariu Duvlea, avocat în Făgăraș.
30. „ Agnita: Ioan Zachariă, vice-notariu la jud. cerc. în Săliște.

„Knicianin era liber. El se hotărî negreșit în înțelegere nu numai cu guvernul sârbesc, a trece preste Dunăre și a se pune în fruntea miscări sârbești. Aceasta conveni sârbilor și de dincolo și de dincoace de Dunăre, numai maghiarilor nu.”

„Aparința lui Obrenovici la granițele Sârbiei n'a contribuit puțin la hotărîrea guvernului sârbesc, d'a lua mai înadins parte la mișcarea sârbească din Ungaria de sud, se pricepe, cu intențiunea d'a lua în mâna sa proprie această mișcare și a o di-rege după voința sa proprie și conform trebuinței sale.

Ministrul Garasanin deja în 17 Maiu a scris din Kragujevac lui Stratimirovici, conducătorului d'atunci al sârbilor: „Causa fraților nostri sârbi d'acolo, pre care o conduc așa de escelent, o considerăm de a noastră și nu vom cruța jertfe nici morale, nici materiale pentru a ajuta ajungerea scopului folositor comun.”

Guvernul sârbesc comunică prin consiliariul de stat sârbesc S. Marcovici cu comitetul național din Carloveș.

„Se pricepe de sine,” — dăce Ristici — „că această participare s'a devoltat cu încetul amăsurat respectivelor trebuințe politice și personale. Mai întâiu se întâmplă poetice această participare prin studenți și prin tinerimea, care pretutindenea se însufletește mai întâiu, mai târziu se manifestă

în formă de cete voluntare, și în fine, prin formală și oficială spriginare. Spriginirea oficială se întâmplă însă numai după ce Austria însăși cerș prin reprezentantele ei ajutoriu sârbesc și după ce Rusia se pronuncie hotărît contra revoluțiunii.”

Austria era atunci prin subcolonelul Mayerhofer reprezentată în Serbia. Până când Viena făcea concesiuni Ungariei Meyerhofer protesta la guvernul sârbesc, că acesta de ce concede, ca sârbi voluntari să treacă Dunărea, și pretindea ca aceia să fie rechiemați. Guvernul sârbesc esmise un comisar anume, care se urnească acasă pre voluntarii sârbi. Comisariul lucră conform mandatului seu, însă numai la aparință, de oare-ce cu comandantii deosebitelor cete de voluntari s'a statorit de mai nainte înțelesul, ca ei publice se promită returnarea, și cu toate acestea să lupte mai departe contra ungurilor.

„Meyerhofer călătorea des la Viena și Innsbruck luând instrucțiuni personale. Rentorcându-se odată d'acolo se străduia a convinge guvernul sârbesc, că este detorința sa a sprigini pre sârbi în Ungaria, fiind-că aceia lucra cu temeiu legiuit. El îngrămădi guvernul sârbesc cu propuneri d'a ajuta pre patriarcă cu bani și cu munițiune, căci Austria va cunoaște și va rebonifica toate sacrificiile avute.”

„Bărbații de stat sârbești însăși totuși erau precauți. Ei promiseră a nu împedea trecerea cete-

lor voluntare preste hotarele țării, cu toate că acestea din și în și se adunau și grăbeau sub steagul lui Knicianin, fără ca să fi fost cineva în stare a le impede.”

Pre lângă toate contramandantele din 2/14 1848 ale împăratului Ferdinand, comitetul național din Carloveș totuși nu se supuse, ci însărcină pre Knicianin cu comanda supremă asupra tuturor cetele sale.

„Lupta se începă, împăratul Austriac reconoc publică pre luptătorii sârbi de luptători ai sei și comisariul unguresc începu negoțiațiuni cu Knicianin pentru a apropia aceste două popoară îndușmănite unul de altul.”

Ristici dăce apriat: „E foarte de creșut, că Knicianin, amăsurat caracterului seu, ar fi început negoțiațiuni mai detaiate cu ungurii, dacă patriarcul Rajacici după rentoarea sa din Innsbruck și Zagabria nu s'ar fi înțeles cu banul Jelacici a remănea fideli devisei: „Pentru împărat și națiune, pentru unitatea monarhiei și pentru dinastia habsburgilor.”

Ristici descrie apoi atrocitățile luptei reciproce și accentuă apriat, că generalul Knicianin pricepea se susțină disciplină de fer întră cetele sale.

(Va urma.)

II. Din eparchia Aradului.

a) deputați din cler:

(din părțile consistoriului eparchial din Arad.)

31. cercul Arad-Radna: *Vasilie Belez*, protopresbiter în Totvaradia.
32. „Giula-Chișineu: *Petru Chirilescu*, protopresbiter în Chitighaz.
33. „Vilagoș-Jenopolea: *Iosif Goldiș*, protosincol în Arad.
34. „Buteni-Hălmagi: *Ioan Groza*, protopresbiter în Almaș.
35. „Birchiș-Chișeteu: *Georgiu Crăciunescu*, protopresbiter în Belinți.
36. „Lipova-Vinga: *Iosif Suciu*, paroch în Lipova.
37. „Temișoara-Banat-Comloș: *Meletiu Dregheciu*, protopresbiter în Timișoara.

(din părțile consistoriului eparchial din Oradea-mare.)

38. cercul Oradea-mare: *Pesteș: Ieroteiu Belez*, protosincol vicariu eppesc în Oradea-mare.
39. „Tinca-Beliu: *Petru Suciu*, ases. consist. în Oradea-mare.
40. „Beinș-Vascon: *Ignatiu Popp*, protodiacon secret. cons. în Arad.

b) deputați mirenești:

(din părțile consistoriului eparchial din Arad.)

41. cercul Arad: *Ioan Popoviciu Deseanu*, avocat în Arad.
42. „Radna: *Ioan Belez*, avocat în Arad.
43. „Giula: *Iustin Popoviciu*, proto-notariu orășenesc în B. Giula.
44. „Chișineu: *Demetriu Bonciu* not. pub. reg. în Arad.
45. „Vilagos (Șiria) *Adalbert Mihailoviciu*, avocat în Șiria.
46. „Jenopolea: *Georgiu Faier*, adv. în Boroșineu.
47. „Buteni: *Sigismund Popoviciu*, președinte la trib. reg. în Karczag.
48. „Halmagi: *Teodor Popp*, adv. în Baia de Criș.
49. „Birchiș: *Dr. Eugeniu Mocsonyi*, propriet. mare în Capolnaș.
50. „Chișeteu: *Dr. Iosif Gall*, deputat dietal în Budapesta.
51. „Lipova: *Dr. Atanasie Marienescu*, jude la tabla reg. în Budapesta.
52. „Vinga: *Vincențiu Babeș*, deputat dietal în Budapesta.
53. „Timișoara: *Paul Rotariu*, avocat în Timișoara.
54. „*Petru Opris*, secretariu la direcțiunea telegrafică în Timișoara.
- (din părțile consistoriului eparchial din Oradea-mare)
55. cercul Oradea-mare: *Nicolau Zigre*, avocat în Oradea-mare.
56. „Pesteș: *Ioan Papp*, notariu comit. în Oradea-mare.
57. „Tinca: *Dionisiu Poynar*, procuror la tribunalul reg. în Dobrișin.

58. cercul Băliu: *Ioan Bica sen.*, notariu comunal în Mareuș.

59. „Beinș: *Teodor Fașie*, avocat Beinș.
60. „Vascon: *Paul Fașie*, jude reg. cerc. în Vascon.

III. Din eparchia Caransebeșului.

a) deputați din cler:

61. cercul Lugoș: *Filaret Musta*, protosincol în Caransebeș.
62. „Făget: *Atanasie Ioanoviciu*, protopresbiter în Făget.
63. „Buzias: *Alecsandru Ioanoviciu*, protopresbiter în Jebeliu.
64. „Ghilad: *Paul Miulescu*, protopresbiter în Ciacova.
65. „Verșet: *Ioan Popoviciu*, protopresbiter în Meroina.
66. „Oravița: *Andrei Ghidiu*, protopresbiter în Oravița.
67. „Caransebeș: *Nicolau Andreieviciu*, protopresbiter în Caransebeș.
68. „Mehadia: *Mihail Popoviciu*, protopresbiter în Orșova.
69. „Biserica-albă: *Filip Adam*, asesor ref. cons. în Caransebeș.
70. „Satul-nou: *Aron Bartolomeiu*, adm. protopresbiteral în Dolova.

b) deputați mirenești:

71. cercul Brebul: *Iuliu Petric*, jude regesc cercual în Bocșa montană.
72. „Lugoș: *Dr. Alecsandru Mocsonyi*, proprietar mare în Capolnaș.
73. „Făget: *Atanasie Cimponeriu*, jude la tabla regească în Budapesta.
74. „Buzias: *Georgiu Ioanoviciu*, proprietar mare în Duleo.
75. „Ghilad: *Antoni Mocsonyi*, proprietar mare în Verșet.
76. „Verșet: *Vladimir Spătaru*, adv. în Verșet.
77. „Iam: *Vincențiu Babeș*, deputat dietal în Budapesta.
78. „Sasca-montană: *Georgiu Szerb*, deputat dietal în Budapesta.
79. „Oravița-montană: *Ioan E. Teran*, librariu Oravița.
80. „Bocșa-montană: *Coriolan Bredicean*, avocat în Lugoș.
81. „Caransebeș: vacant
82. „Ohababistra: *Iosif Seracin*, vicecolonel c. r. pens. în Caransebeș.
83. „Teregova: *Elia Curescu*, locotenent c. r. pens. Caransebeș.
84. „Domășnea: *Teodor Sêrb*, senator magist. Caransebeș.
85. „Mehadia: *Leontin Simonescu*, proprietar, în Lugoș.
86. „Prigor: *Stefan Velovan*, profesor diriginte în Caransebeș.

87. cercul Bozoviciu: *Constantin Rodulescu*, avocat în Lugoș.

88. „Biserica-albă: *Simeon Moldovan*, subjude reg. cerc. în Verșet.
89. „Alibunar: *Petru Tisu*, avocat în Panciova.
90. „Satul-nou: *Lazar Roșculeți*, notariu comunal în Satul nou.

Nota: Au intrat proteste în contra alegerilor de sub Nrii cur. 31, 75 și 84; ear alegeri duble sunt cele de sub Nrii cur. 52, 77, și 81

Estradat din Cancelaria metropolitană.

Sibiu, 20 Octombrie 1884.

prin *Petru Petroviciu*.
actuar.

Varietăți.

* (Denumire). La institutul corecțional din Aiud după cum ni s'a spus, s'a denumit de preot și învețătoriu domnul Niclău Ivan, diacon, fost învețătoriu în Seliște.

* (Sensul unor neologisme la popor). Cine petrece printre oamenii noștri dela țeară are ocaziune a se convinge despre sensul ciudat al unor neologisme ce le folosește poporul. În părțile Albeilul se află pendent multe procese basate pe titlul iobăgesc. Poporul dăce de regulă: „De când s'a șters iobăgia, adică dela 1848. Cei mai săvoși folosindu-se de cuvântul „libertate“ în sensul de mai sus dăce: „Decând s'a șters libertatea“. — „Domnule“, mi dăce un sas din Berghin „decând a murit Era-riul ne umblă foarte rău“.

* (Document vechi). Cetim în „Răsboiu“ Aflăm că eri ministeru de instrucțiuni, a cumpărat de la un domn avocat Valerian, o veche carte găsită de d-sa în munții apuseni ai Ardealului, satu Lupșa, și care are ca titlu „Pracsa sau faptele Apostolilor“. De cine e, când a fost tipărită și unde nu se poate cunoaște, căci îi lipsește câte-va foi de la început, dar se bănuiește a fi tradusă de Coressi mai înainte de publicarea psaltirei și anume pe la începutul secolului 16

Această operă e de mare importanță pentru dovedirea faselor prin care a trecut limba noastră. Se dăce, că espre-siunile dintr'nsa sunt foarte frumoase și cât se poate de românești. Caracterele cu care a fost tipărită cartea, sunt de lemn. Prețul cu care a fost cumpărată e de 1000 lei.

Mai nou.

Contele Melchior Lónyay, fostul ministru-președinte, fū atacat eri de apoplexie, în consiliul bisericii reformate, ținut în Budapesta în reședența episcopului reformat. Cu tot ajutoriul medicilor aplicat la moment, a reposat aseară pe la 6 oare.

Loterie.

Sâmbătă în 1 Noemvrie n. 1884.

Timișoara:	30	22	39	70	10
Viena:	46	28	90	21	17

Nr. 272. [1920] 1—3
Prolungire de concurs.

Concursul pentru vacanta parochie Șilea magiară protopresbiteratul Târnavei inferioare, publicat în Nrii 86 și următorii ai „Telegrafului Român“, se prolungește cu 30 zile dela datul primei publicări.

Deag 28 Septembrie 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial
Daniil de Tamaș,
adm. prot.

Nr. 332. [1918] 2—3
CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clasa a III-a venită vacantă din comuna Căcova se escrie pe basa ordinului Preaveneratului Consistoriu arhidieceșan din 21 August 1884 Nr. 2680, ex 1883 concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. Porțiune canonică 20 jugere pădure și 2 jugere arătură.
2. Dela 80 de familii câte două vedre de must și câte două zile de lucru de familie.
3. Venitele stolari îndatinate și regulate.

Toate acestea aduc la an aproape 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa supramenționata parochie au să-și substearnă suplicile provădute amăsurat prescri-selor legii din vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral până la indica-tul termen.

Sebeș în 1 Octombrie 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. în con-
țelegere cu comitetul parochial.

Ioan Tipeiu,
protopresb.

Nr. 190. [1916] 2—3
CONCURS.

De oare-ce în urma concursului publicat în „Telegraful Român“, a treia oară Nr. 20 a. c. la postul de capelan lângă neputinciosul paroch Iacob Tărchilă din Șeica mare, protopresbiteratul Mediașului, n'au concurat nici un individ cualificat, se escrie de nou concurs pentru acest post cu termen de 30 zile dela datul de față.

Emolumentele sunt:

1. Cuartir cu edificiile necesarii asigurat din partea parochului.
2. Toate venitele stolare, unde va servi capelanul, computeate cu 50 fl.

3. Stola ficsă, asigurată din par-tea parochului Iacob Tărchilă, de 150 fl. pe tot anul.

4. O soarte de lemne din pădu-rea comunală computată cu 16 fl.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile lor instruite la subscrisul oficiu protopresbiteral.

Mediaș, 30 Septembrie 1884.

În conțelegere cu comitetul bisericesc
respectiv.

Dionisiu Chendi,
adm. ppresbiteral

Nr. 341 [1915] 3—3
CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa III Micănesci cu filia Almășel, proto-presbiteratul Ilia, în urma ordinațiunei Preavenerabilului Consistoriu arhidieceșan ddto Sibiu 21 August 1884 Nr. 2505 B., se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima apa-rițiune în „Tel. Rom.“

Emolumentele sunt:

Dela 130 case câte una măsură mare de cucuruz smicurat (sfărmit), folosirea cimiteriului și venitele stolari obicinuite, computeate toate în bani dau un venit anual de 369 fl. 40 cr.

Doritorii de a competa la acest post au de a-și așterne petițiunile în-

struite în sensul statutului Organic și a Regulamentului pentru parochii din 1878 în termenul prefapt la acest oficiu.

Gurasada, 6 Octombrie, 1884.

Pentru comitetul parochial.

Alecsiu Olariu,
adm. protopresbiteral.

Nr. 268. [1911] 2—3
CONCURS.

Pentru ocuparea postului de pa-roch în vacanta parochie de clasa a III. în Voivodeni-mari, ppresbiteratul Fă-gărașului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

Dela 100 familii câte o ferdelă de oves de familie, precum și venitele stolari de preste an, staverite în șe-dința comitetului din 8 Septembrie a. c., cari toate aceste emolumente la olaltă dau suma de 370 fl. 45 cr.

Doritorii de a competa la aceasta parochie au a-și așterne suplicile lor în termenul mai sus arătat, instruite conform Statutului Organic și regula-mentului din a. 1878.

Făgăraș 24 Septembrie 1884.

Oficiul protopresbiteral în conțe-
legere cu comitetul parochial.

Petru Popescu,
protopresbiter.